

JOGI FÓRUM PUBLIKÁCIÓ

A büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárás

Szerző:

dr. Nagy-Balogh Boglárka

2023. október 31.

I. Bevezetés

Tanulmányomban a büntetővégzés fontosságát szeretném bemutatni, tekintettel arra, hogy álláspontom szerint továbbra is kiemelten fontos, hogy a bíróság elé kerülő ügyekben minél hamarabb jogerős döntés születhessen.

Az időszerű ítélezés nem csak jogos társadalmi igény, de normatív alapokkal is bír. Az ügyek részrehajlás nélküli, tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli elbírálásának általános kötelezettsége az Alaptörvényből is következik.¹

Tanulmányomban a történeti kitekintést követően szeretném bemutatni magának a büntetőeljárásnak és a külön eljárásnak a fogalmát, majd tanulmányomat szűkítenem a büntetővégzés hatályos szabályozására.

II. Jogtörténeti (dogmatikai) áttekintés: a magyar írott büntető eljárásjog története

Az egyszerűsítés és gyorsítás igénye már a XIX. században megjelent a büntető eljárásjogban, büntetőparancs formájában. Magyarországon a Curia 1883-ban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bíróságon kívüli beismerés önmagában nem olyan bizonyíték, amely bűnösítő ítélet alapjául szolgálhatna és amennyiben a terhelt terhére más adat nem áll rendelkezésre, a beismerés nem elegendő a vádlott elítéléséhez. A bűnvádi perrendtartásról szóló 1896. évi XXXIII. törvénycikk 139. §-a ettől eltérően rendelkezett: „a terhelt beismerésének megtörténte után is rendszerint meg kell szerezni a terhelt bűnösségének egyéb bizonyítékait, ha azonban a beismerés teljesen kimerítő és azt az eljárás egyéb adatai is támogatják, a további nyomozás és vizsgálat teljesítése a vádló indítványától függ.”

Hazánkban elsőként az 1900. január 1-jén hatályba lépő I. Bp. iktatta be a büntetőparancs intézményét, amely alapján a járásbíró csekély súlyú bűncselekmények esetén tárgyalás mellőzésével pénzbüntetést szabhatott ki, és nem volt szükség a terhelt beismerésére (I.

---

¹ Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés

Bp. 532. §). A büntetőparancs fizetési meghagyásként volt értelmezhető, mivel a bíró kihágás, illetve a 200 koronát meg nem haladó pénzbüntetéssel sújtandó vétség esetén alkalmazhatta azt a szabadlábon lévő terhelttel szemben. A büntetőparancs meghozatala során a bíróság a feljelentés, illetve a magánindítvány alapján a terhelt meghallgatása és tárgyalás nélkül hozott ügydöntő határozatot (I. Bp. 533. §). Az I. Bp. differenciált aszerint, hogy a feljelentést magánszemély vagy hivatalos személy tette. Hivatalos személy esetén feltétel volt, hogy a hivatalos személy hivatalos eljárása közben szerzett tudomást az információról, és a feljelentés valósága ellen nem merült fel kétely (I. Bp. 532. § 1. fordulat). Magánszemély esetén szükséges volt a terhelt bűnösségének bizonyítékkal való valószínűsítése, amely a bíró meggyőzését szolgálta a vád alaposságáról (I. Bp. 532. § 2. fordulat). A terhelt, házastársa vagy törvényes képviselője jogorvoslatként tárgyalás kitűzését kérhette, amely alapján a bíróság az ügy tárgyalására azonnal határnapot tűzött ki és a járásbírósi eljárás rendes szabályai szerint folytatódott a büntetőeljárás (I. Bp. 535. §). A tárgyalás tartásának kérése nem volt alakszerűséghez kötve, úgy kellett megtenni, hogy az eljusson a bírósághoz. Ha a tárgyalás tartását kérő személy szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a tárgyaláson, az a kérelem hallgatólagos visszavonásának minősült. Amennyiben a terhelt jogorvoslattal nem élt, úgy a büntetőparancs jogerőre emelkedett.

Az 1928. évi X. törvénycikk a büntetőigazságszolgáltatás egyes kérdéseinek szabályozásáról (II. Büntető Novella) 49. §-a új szabályként vezette be, hogy a büntetőparancs végrehajthatóvá válik, amennyiben a terhelt a pénzbüntetést határidőben nem fizette meg és nem kért részletfizetést, halasztást vagy tárgyalás tartását. A végrehajtásra vonatkozó rendelkezést a büntetőparancsba bele kellett foglalni. Ez a rendelkezés praktikusán azt jelentette, hogy a meg nem fizetett pénzbüntetést a terhelttel szemben szabadságvesztés büntetésre kellett átváltani.

Az 1930. évi XXXIV. törvénycikk a törvénykezés egyszerűsítéséről (Te.) 121. §-a szabályozta a büntetőparancs feltételeit és az I. Bp. 532. §-át hatályon kívül helyezte. Az I. Bp.-hez képest a büntetőparancs feltételrendszerét egyszerűsítette és e körben elegendővé vált, ha a járásbírósi eljárás alapján bármely oknál fogva pénzbüntetés kiszabását látta megfelelőnek. A módosítás lehetővé tette a büntetés végrehajtásának felfüggesztéséről való rendelkezést is, és kötelezővé tette a büntetőparancsban felmerült bűnügyi költségek viseléséről való döntést, ideértve az ügyvédi képviselettel felmerült költségeket is. A járásbírósi eljárás csak abban az esetben bocsáthatott ki büntetőparancsot, ha a feljelentés alapján a terhelt bűnössége megállapítható volt, az abban

foglaltak valósnak bizonyultak, illetve, ha a törvényes vád nem hiányzott (I. Bp. 527. §). Nem tartozott a büntetőparancs tárgykörébe a mellékbüntetést kiszabása (például elkobzás), a törvényszéki ügynek járásbíró elé terjesztése (Te. 110. §) és a fiatalkorú elleni büntetőeljárás sem. Ezekben az esetekben büntetőparancsot nem lehetett kibocsátani. A II. Büntető Novella 49. §-ával bevezetett rendelkezések továbbra is hatályban maradtak.

Az 1951. évi III. törvény a büntető perrendtartásról (II. Bp.) alapvető szinten szabályozta, hogy a terhelt beismerése egymagában nem teszi feleslegessé egyéb bizonyítási eszköz alkalmazását. Ezzel szemben a II. Bp. a terhelt személyes nyilatkozatait első helyre emelte. A büntetőparancs alkalmazási körét kiszélesítették, mivel az ügyész a három évet meg nem haladó közbűncselekmények esetén is indítványozhatta büntetőparancs meghozatalát. A bíróság az előkészítő ülésen - és nem a tárgyaláson - pénzbüntetést szabhatott ki büntetőparancs kibocsátásával. A büntetőparancs alkalmazása tekintetben is bővült, hogy a bíróság dönthetett a büntetés mellett már elkobzásról, illetve (ha fizetési meghagyás során érvényesíthető volt) polgári jogi igényről is. Abban az esetben nem hozhatott büntetőparancsot, ha több büntetési nem kiszabására került sor.

Az 1954. évi V. törvény a büntető perrendtartásról (II. Bpn.) megszüntette a büntetőparancsot, más egyszerűsítésre és gyorsításra vonatkozó rendelkezésekkel együtt, mivel azt a szocialista joggal összeegyeztethetetlennek találta.

A büntetőparancs alkalmazásának szünetelése csupán nyolc évig tartott, mivel az 1962. évi 8. törvényerejű rendelet (I. Be.) tárgyalás mellőzése pénzbüntetés kiszabása esetén néven visszaállította a jogintézményt, melyet a tárgyalás előkészítés sajátos módjának tekintett. Az alkalmazási feltételei a következők voltak: járásbírói hatáskörbe tartozó ügyek, szabadlábon lévő terhelt, a terhelt ténybeli beismerő vallomása, az ügy egyszerű tényállása, csekély jelentőségű bűncselekmény és pénzbüntetés kiszabása, illetve katonai büntetőeljárásban ugyanilyen feltételek esetén volt alkalmazható.

Az 1973. évi I. törvény (II. Be.) újabb változtatásokat vezetett be a tárgyalás mellőzése pénzbüntetés kiszabása esetén jogintézmény kapcsán: a II. Be. két típusú általános eljárási rendjéből (büntető és vétségi eljárás) a tárgyalás mellőzése a vétségi eljárás hatálya alá eső ügyekben alkalmazható külön eljárássá alakult. A bíróság a pénzbüntetésen túl mellékbüntetésként már járművezetéstől eltiltást,

foglalkozástól eltiltást is kiszabhatott. Ezen felül a bíróság rendelkezhetett a pénzbüntetés felfüggesztéséről és elkobzásról, polgári jogi igényről, valamint a bűnügyi költség viseléséről is. A korábbi szabályozástól eltérően az ügyész is jogorvoslással élhetett a pénzbüntetés mértéke, felfüggesztése vagy a végzés egyéb rendelkezése okán, azaz tárgyalás tartását indítványozhatta. Ekkor került bevezetésre az a szabály is, hogy a tárgyalás tartása iránti kérelem a tárgyalás megkezdéséig visszavonható. A hallgatólagos visszavonást is szabályozta a jogalkotó, azaz, ha a kérelmező, kivéve az ügyészt, nem jelent meg és magát alapos okkal előzetesen nem mentette ki, az ügy számított, mintha a kérelmét visszavonta volna. A II. Be. vezette be azt a szabályt is, miszerint a tárgyalás mellőzésével hozott végzésről a bíróságnak rendelkeznie kell, így a bíróság azt hatályában fenntartotta vagy hatályon kívül helyezte és új határozatot hozott.

Az 1987. évi IV. törvény lerövidítette az intézmény nevét tárgyalás mellőzésére és mellékbüntetésként már kiutasítást is alkalmazhatott a bíróság, illetve mindhárom mellékbüntetés önállóan is alkalmazhatóvá vált.

Az 1995. évi LXI. törvény a vétségi eljárás alkalmazási körét terjesztette ki, amelyből következően a tárgyalás mellőzését is szélesebb körben lehetett alkalmazni. A tárgyalás mellőzése új szabályozásából kikerült a csekély jelentőségű feltétel is, amely meghatározása a jogalkalmazásban egyébként is gondot okozott. Mindezek mellett a bíróság büntetésként már felfüggesztett szabadságvesztést is kiszabhatott, illetve intézkedésként próbára bocsátást alkalmazhatott, akár a fiatalokkal szemben is. A bíróság részére a végzés meghozatalára az ügy érkezésétől számított 30 napos határidőt biztosított a jogalkotó. A bíróság felhívhatta az ügyészség figyelmét a végzés meghozatalának kezdeményezésére abban az esetben, ha azt az ügyészség egyébként nem indítványozta.

Az 1998. évi XIX. törvény elfogadásakor a tárgyalás mellőzését újra büntetőparancsnak keresztelte át. A kódex megszüntette a kettős általános eljárást (büntetési és vétségi), így a büntetőparancsot az általános eljárásban meghatározott feltételek fennállása esetén lehetett alkalmazni és a bíróság már megrovást is alkalmazhatott.

Az 1999. évi XC. törvény vezette be azt az újítást, hogy büntetőparancsot már a bírósági titkár is meghozhatta. A 2009. évi LXXXIII. törvény iktatta be a bíróság önálló döntési jogkörét: a

büntetőparancsot már ügyészi kezdeményezés nélkül is meghozhatta. A 2009. évi LXXXIII. törvény értelmében a bíróság közérdekű munkát is kiszabhatott büntetőparancs keretében. A 2010. évi CLXI. törvény alapján a bírósági titkárok jogköre szűkült, mivel csak abban az esetben hozhattak büntetőparancsot, ha azt az ügyészség indítványozta. A 2010. évi CLXXXIII. törvény már nem csupán a három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények esetén engedte büntetőparancs alkalmazását, hanem az öt évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekményeknél is. A felfüggesztett szabadságvesztés tartama legfeljebb két év lehetett és akár megyei hatáskörbe tartozó ügyekben is hozhatott a bíróság büntetőparancsot. A 2013. évi CXXXIII. törvény lehetővé tette a sportrendezvények látogatásától eltiltás büntetés, illetve a jóvátételi munka és az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tétele intézkedés alkalmazását is.

A 2017. évi CX. törvény a büntetőeljárásról (a továbbiakban: Be.) büntetővégzés néven szabályozza a jogintézményt. A büntetővégzés meghozatalára irányuló külön eljárásban, a tárgyalás előkészítésének szakaszában, a vádlott meghallgatása nélkül a vádirat alapján a bíróság a vádlottal szemben szankciót alkalmaz - anélkül, hogy a bűnösségét kimondaná. A bíróság ügydöntő végzésével szemben fellebbezésnek nincs helye. A végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat a tárgyalás tartása iránti kérelem, amelyet a kézbesítéstől számított 8 napon belül lehet előterjeszteni. Amennyiben nem érkezik a bírósághoz jogorvoslati kérelem vagy kifejezett elfogadó nyilatkozatot terjeszt elő a vádlott, illetve védője, a végzés jogerőre emelkedik és ítéleti hatályúvá válik. A konszenzus a jogorvoslat elmaradásában, illetve a büntetővégzés kifejezett elfogadásában nyilvánul meg.

A 2020. és 2022. közötti Covid-19 járványhelyzet alatt a 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet a veszélyhelyzet alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről az eljárási szabályok egy részét módosította, így a büntetővégzésre irányuló külön eljárást is. A kormányrendelet szabályai alapján fiataalkorúval szemben bármely bűncselekmény esetén hozhatott a bíróság büntetővégzést, továbbá bármely ügyben a büntetővégzést az ügy érkezését követő három hónapon belül hozhatta meg, az egy hónap helyett.²

---

² Kelemenné Csontos Laura: „Egyszerűsített eljárások” in Jakab András - Könczöl Miklós - Menyhárd Attila - Sulyok Gábor (szerk.): Internetes Jogtudományi Enciklopédia (Büntető eljárásjog és büntetésvégrehajtási jog rovat, rovat szerkesztő: Hack Péter, Koósné Mohácsi Barbara) <http://ijoten.hu/szocikk/egyszerusített-eljarasok> (2023). [61] - [74].

III. A büntetőeljárás fogalma, feladata, célja

1. A büntetőeljárás fogalma

A büntetőeljárás a büntetőjogi felelősségre vonás törvényes rendje; a törvény által feljogosított hatóságok és más személyek cselekményeinek sora, amely arra irányul, hogy megállapítsák, történt-e bűncselekmény, ki az elkövetője, s hogy a büntető anyagi jogot alkalmazzák. A büntetőeljárás az államhatalmi tevékenység része, abban a büntető igazságszolgáltatás nyilvánul meg.³

Magyarországon kizárólag a bíróság állapíthat meg bűnösséget és szabhat ki büntetést.

2. A büntetőeljárás feladata és célja

A büntetőeljárás mindenkor alapvető feladata és célja nem más, mint a bűncselekmények felderítése, a büntetőjogi felelősség kérdéséről való döntés. A XX. század második felében, a II. világháborút követően - jelentős mértékben az ott elkövetett borzalmak hatására - minden európai országban humanizálták a büntetőeljárást. A büntetőeljárás céljává már nem csupán a bűncselekmények felderítése, hanem azok alkotmányos, jogállami keretek között, az emberi jogokat tiszteletben tartva, a tisztességes eljárás keretei között történő felderítése, az elkövetők elfogása és büntetőjogi felelősségük megállapítása vált.

3. A büntetőeljárás jogi természet

A közjog kategóriájába tartozik a büntetőjog és így annak eljárási kérdéseit szabályozó joganyag. Ennek jellegzetessége, hogy a felek nem egyenlő jogállásúak, hanem a végső soron a közhatalom birtokában fellépő állammal, vagy annak egy erre feljogosított szervével szemben alárendeltként jelenik meg az állampolgár. Ezzel szemben a magánjogi viszonyokban két egymással egyenrangú fél áll szemben egymással.⁴

³ Görgényi Ilona és mtsai (2016): Büntetőjogi fogalomtár. Budapest: Wolters Kluwer Kft. <https://doi.org/10.55413/9789632956169> Letöltve: <https://mersz.hu/gorgenyi-buntetojogi-fogalomtar/> (2023. 10. 29.)

⁴ Dr. Polgár Miklós: Gondolatok a közjogi jogviszonyon alapuló polgári jogi igény elhatárolásának eljárásjogi problémáiról, különös tekintettel az Alkotmánybíróság és a Legfelsőbb Bíróság gyakorlatára, *Magyar Jog*, 2010/9, 552. old.

A büntetőeljárás sajátosságát az adja, hogy ezen keresztül az állam legitim (törvényes) erőszakot gyakorol azokkal szemben, akikről a büntetőeljárás eredményeképpen bebizonyosodik, hogy a büntetőjog szabályait megszegték. Az állam azonban ezt az erőszakot csak és kizárólag a büntetőeljárás szabályainak alkalmazásával gyakorolhatja. Ez azt jelenti, hogy a büntetőjog szabályai a büntetőeljárás és azt működtető szervezetek közbeiktatása nélkül nem érvényesülhetnek. A büntetőjog szabályai a büntetőeljárás jog működése során érvényesülnek. A büntetőjog a büntetőeljárás nélkül holt joganyag, a büntetőeljárás pedig a büntetőjog nélkül értelmetlen, tehát létük és érvényesülésük egymástól függ. A büntetőjog és a büntetőeljárás szabályait azonban az igazságszolgáltatási szervezetrendszere (nyomozó hatóságok, ügyész, bíróságok) működteti. Egyedül ők alkalmazhatják ezeket a szabályokat. Csak az ő működésük minősül büntető jogalkalmazásnak. Csak az ő tevékenységük legitimálja a büntető jogalkalmazást.⁵

4. A büntetőeljárás alapelvei

A büntetőeljárás alapelvei olyan, az egész eljáráson végig húzódó elvi tételek, amelyek kifejezik a büntetőeljárás sajátosságait, meghatározzák az eljárás rendszerét, a hatóságoknak és az eljárás résztvevőinek joghelyzetét, az eljárási cselekmények általános rendjét, a büntetőeljárás lefolytatásának és a büntetőjogi felelősség eldöntésének szabályait.

A büntetőeljárás alapelveit többféleképpen szokás csoportosítani. A legáltalánosabb felfogás szerint szervezeti és működési alapelveket különböztethetünk meg. A szervezeti alapelvek a következők: 1. az igazságszolgáltatás kizárólag bíróságok útján történő gyakorlásának elve, 2. a törvény előtti egyenlőség, 3. a társasbíráskodás, 4. a néprészvétel elve, vagyis a laikus elem részvétele az igazságszolgáltatásban, 5. a bírói függetlenség és pártatlanság. A szervezeti alapelveket nem a Be. tartalmazza, hanem az Alaptörvény és a különféle (bírói, ügyészségi stb.) szervezeti törvények. A működési alapelveket a Be. szabályozza, amelyek a következők: az ártatlanság védelme; az alapvető jogok védelme; a védelem joga; a büntetőeljárás alapja és akadályai; az eljárási feladatok megoszlása; az ítélezés alapja, vádhoz kötöttsége és a jogorvoslat; a bizonyítás alapvetései (a

---

⁵ Görgényi Ilona és mtsai (2016): Büntetőjogi fogalomtár. Budapest: Wolters Kluwer Kft. <https://doi.org/10.55413/9789632956169> Letöltve: <https://mersz.hu/gorgenyi-buntetojogi-fogalomtar/> (2023. 10. 29.)

bizonyítási teher, favor defensionis, az önvádra kötelezés tilalma, in dubio pro reo elv, a büntetőjogi felelősség önálló elbírálása); a büntetőeljárás nyelve és a nyelvhasználat joga⁶.

Az alapelvek és az eljárási garanciák részint egymást átfedő fogalmak, indokolt azonban az elkülönítésük. A garanciák (biztosítékok) a büntetőeljárás jogi szabályai, amelyek öröknek az eljárás törvényes lefolytatásán, az eljárási célok és feladatok realizálása érdekében megállapítják a hatóságok és a résztvevők eljárási cselekményeit, meghatározzák az ügyfél résztvevők (vádoló, terhelt, védő) jogosítványait és kötelezettségeit, a bizonyítás elveit, eszközeit, módjait, a határozatoknak és hibák orvoslásának rendjét. A garanciák tehát részint tágabb, részint szélesebb fogalmat ölelnek fel az alapelveknél. Forrásaikat nem csupán a jogi szabályozásban, de az igazságszolgáltatás szervezetrendszerében és a jogon kívüli társadalmi-politikai feltételekben is kereshetjük. A jogi természetű garanciák a sértett vagy a terhelt alapvető eljárási jogait védik, de tágabb körben, mint az alapelvek. Például érzékeltetve: az elfogulatlan, pártatlan, igazságos és méltányos igazságszolgáltatás garanciája lehet különösen az ártatlanság vétele, a jog a bíróság eljárásához és a kontradiktórium eljárás (kétoldalú meghallgatás), illetve a jogorvoslati jogosultság alapelve⁷.

IV. A külön eljárások

A külön eljárások nevéből következően azok az eljárások, amelyek a nyomozás és a bírósági eljárás szabályai tekintetében eltérnek az általános szabályoktól. Az eltéréseket több tényező indokolja, melyek közül az első az eljárások hatálya alá eső személyek köre. Ide tartoznak a fiatalkorúak és a katonák ellen folyó eljárás szabályai. Míg a fiatalkorúak esetén az ezt a korosztályt jellemző, a felnőttkorúaktól jelentősen eltérő, sajátos biológiai és pszichés sajátosságok azok, amelyek a felnőttkorúakra vonatkozó szabályoktól való eltérést indokolttá teszik, addig a katonák esetén a katonai szervezeti és függelmi viszonyok védelme az eltérés oka. A mentességet élvező személyek esetén az eljárás alanyának speciális a státusza.

---

⁶ Be. 1. § - 8. §

⁷ Fantoly Zsanett - Budaházi Árpád: Büntető eljárásjogi ismeretek I. Statikus rész. Dialóg Campus Kiadó, Budapest, 2019, 21. oldal

A második tényező az oportunitás elvéhez kötődik. Ennek értelmében az állam a büntetőjogi igény érvényesítéséről a sértett javára lemond, és lehetővé teszi számára, hogy magánvádas eljárásban magánvádlóként járjon el.

A harmadik tényező az officialitás elvéről történő lemondáshoz kapcsolódik, amikor a pótmagánvádas eljárásban az ügyész lemond az állam büntetőigényének érvényesítéséről, és a törvény lehetőséget ad a sértettnek, hogy az ügyész helyébe lépve közvádas bűncselekményben képviselje a vádat.

A negyedik tényező az eljárás egyszerűsítése, gyorsítása, a konszenzuális elemek és a célszerűség megjelenése a büntetőjogi felelősségre vonás folyamatában. Ebbe a körbe tartoznak: a bíróság elé állítás, a büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárás, az egyezség, a biztosíték letétbe helyezésével folyó eljárás, a távollévő, illetve külföldön lévő terhelttel szembeni eljárás. Ezeknek az eljárásoknak egy részében a büntetőeljárás szakaszaiban történik változás, aminek következtében az eljárás egyszerűbbé és gyorsabbá válik. A másik részében a büntetőeljárás elhúzódásának megakadályozása a cél.

Az ötödik tényező Btk.-ba - a Magyarországra irányuló migráció kapcsán - az egyes törvényeknek a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló 2015. évi CXL. törvénnyel beiktatott bűncselekményekhez kapcsolódik. Ezeknek a bűncselekményeknek az elbírálására vonatkoznak a határozással kapcsolatos bűncselekmények elbírálási szabályai.

A hatodik tényező az eljárás fontos, de a büntetőjogi felelősséget nem érintő kérdéseivel kapcsolódik, mely eljárás egyrészt a vagyon vagy dolog elvonására, másrészt az adat hozzáférhetetlenné tételére irányul.⁸

A tanulmányomban a továbbiakban a büntetővégzés meghozatalára irányuló külön eljárás szeretném részletesen bemutatni.

---

⁸ Görgényi Ilona és Mtsai (2016): Büntetőjogi fogalomtár. Budapest: Wolters Kluwer Kft. <https://doi.org/10.55413/9789632956169> Letöltve: <https://mersz.hu/gorgenyi-buntetojogi-fogalomtar/> (2023. 10. 29.)

V. A büntetővégzés

1. Mi is a büntetővégzés?

A „Büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárás” a Be. C fejezetében található, melyből kitűnik, hogy a megnevezés a korábbi „a tárgyalás mellőzése” elnevezéstől eltérően nem az eljárás formájára, hanem a külön eljárással megcélzott eredményre, a büntetővégzésre utal.

A büntetővégzés meghozatalára irányuló külön eljárás lényege, hogy a bíróság nem vesz fel bizonyítást, így kizárólag a nyomozás során keletkezett ügyiratok alapján hozza meg döntését. A bíróságnak és az ügyésznek a büntetővégzés meghozatalára irányuló külön eljárás során azt kell mérlegelnie, hogy a büntetővégzésben alkalmazható jogkövetkezmények elegendőek-e, valamint a büntetés célja elérhető-e tárgyalás tartása nélkül.

A bíróság az ügy beérkezését követő egy hónapon belül vizsgálja, hogy lehetséges-e büntetővégzés meghozatala. Amennyiben a feltételek fennállnak hozzá a bíróság egy hónapon belül hozza meg az azt. A határidő számítása közvadas ügy esetében az ügy bíróságra érkezésétől, magánvadas ügyben a személyes meghallgatás napjától kell számítani. A magánvadas ügyeket érintő szabály azon alapul, hogy a büntetővégzés alkalmazására csak a személyes meghallgatás után, a békítés sikertelensége esetén kerülhet sor.

A bíróság büntetővégzést az ügyészség indítványára, vagy hivatalból hozhat. Ha a büntetővégzés meghozatalát az ügyészség indítványozta, akkor bírósági titkár is eljárhat, kivéve, ha a terhelt fiataalkorú.

Az ügyészség indítványa nem köti a bíróságot sem az eljárás formájának kérdésében, sem pedig a büntetés kiszabása vonatkozásában, mivel a bíróság önálló mérlegelése eredményeként dönt arról, hogy fennállnak-e a büntetővégzés meghozatalának a feltételei, úgymint arról is, hogy ez esetben milyen büntetést szab ki, illetve milyen intézkedést alkalmaz a vádlottal szemben.⁹

---

⁹ EBH2001. B.404.

2. A büntetővégzés sajátosságai - ítélettel egyezően

A jogerős büntetővégzés egyenértékű a bűnösséget megállapító ítélettel, ugyanúgy ügydöntő határozat, melyre az ítéletre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A büntetővégzés meghozatalára irányuló írásbeli eljárás lehetővé teszi az egyszerű megítélésű, tömegesen előforduló, legfeljebb kis-közepes tárgyi súlyú ügyek időszerű befejezését, ezáltal társadalmi méretekben is jelentősen hozzájárulhat a büntetőügyek hatékony és gyors befejezéséhez. A terhelt és az eljárásban résztvevők számára megmarad a legfontosabb eljárási garancia, hogy a büntetővégzéssel szemben indítványozhatják a tárgyalás tartását, amely alapján az eljárást az általános szabályok szerint kell folytatni.¹⁰

3. A büntetővégzés sajátosságai - ítélettel eltérően

Különbség azonban, hogy az ítélettel szemben a büntetővégzés nem mondja ki bűnösnek a vádlottat, csak megállapítja, hogy bűncselekményt követett el, mely miatt szankció kiszabására kerül sor. Ezen különbség abból adódik, hogy a bíróság nem folytat le bizonyítást, tehát a vádlott meghallgatása sem történik meg.

Ilyen esetekben a bíróság az ügyészség indítványára vagy pedig hivatalból - az egyszerűsített eljárási forma sajátos igényeiből adódóan - bizonyítás felvétele nélkül, az iratok tartalma alapján dönt, az ügyiratok alapján büntetővégzést hoz.

Különbség továbbá a ítélettől, hogy végrehajtandó szabadságvesztést, elzárást és közügyektől eltiltást, továbbá javítóintézeti nevelést nem lehet kiszabni, letartóztatott és előzetes kényszergyógykezelés alatt álló terhelt esetében nem hozható.

4. Feltételek

A büntetővégzés meghozatalának objektív és szubjektív feltételei is vannak. Egyes objektív feltételek az alapján csoportosíthatók, hogy a terhelt beismerte-e a terhére rótt bűncselekményt vagy sem. A

---

szubjektív feltételek függetlenek a terhelt beismerésétől. A beismeréshez nem kötött és a beismeréshez kötött objektív és szubjektív feltételeknek együttesen kell fennállniuk.

A bíróság az ügyészség indítványára vagy hivatalból háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény esetén tárgyalás mellőzésével, az ügyiratok alapján büntetővégzést hoz, ha

- a) az ügy megítélése egyszerű,
- b) a vádlott szabadlábon van vagy más ügyben tartják fogva, és
- c) a büntetés célja tárgyalás nélkül is elérhető.

A bíróság az ötévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény esetén is büntetővégzést hoz, ha

- a) az (1) bekezdés a)-c) pontjában írt feltételek fennállnak és
- b) a vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte.¹¹

A fentiek alapján tehát a törvény beismerés esetén kiterjesztette a büntetővégzés alkalmazhatóságát az ötévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő cselekmények esetére is. A terhelt így ötévi szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetése esetén is mentesülhet a nyilvános bírósági eljárástól, miközben ugyanazon jogkövetkezményekkel nézhet szembe, mint az a terhelt, akit legfeljebb háromévi szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt vontak felelősségre és nem ismerte be a bűnösségét.

Az egyes bűncselekmények büntetési tételének megállapításánál az egyes bűncselekmények esetén meghatározott büntetési tétel felső határa az irányadó.

Az ügy ténybeli és jogi megítélése egyszerű, ha az elbírálendő cselekmény egymozzanatú, nem szerteágazó - például egy vádlott egy cselekményéről van szó -, a bizonyítékok ellentmondásokról

---

¹¹ Be. 740. § (1) és (3) bekezdései

mentesek, közvetlenek, hiszen ebben az esetben nyílik arra lehetőség, hogy a bíróság anélkül is érdemi határozatot hozhasson, hogy tárgyaláson bizonyítást venne fel, de e feltétel meglétét mindig az ügy egyedi körülményeinek ismeretében lehet csak megállapítani.¹²

További szubjektív feltétel, hogy a büntetés célja tárgyalás tartása nélkül is elérhető legyen. Ennek megítélése kapcsán a speciális és generális prevenciók szempontok kapnak jelentőséget, mint például a terhelt személyisége, életvitele, előélete, a cselekményhez való utólagos hozzáállása, a bűncselekmény helyi elszaporodottsága, köznyugalom jelentős megzavarása és a felfokozott közérdeklődés. Ugyanakkor a büntetett előélet önmagában nem zárja ki a külön eljárás lefolytatását.

A büntetővégzésben alkalmazható legsúlyosabb joghátrány a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés.

A büntetővégzés differenciált szabályozásának legfontosabb következménye, hogy érdekeltté teszi a terheltet az eljárás egyszerűsítésében és gyorsításában, egyúttal biztosítja az egyszerű megítélésű, legfeljebb kis-közepes tárgyi súlyú és tömegesen előforduló ügyek időszerű befejezését, és jelentősen csökkenti az eljáró hatóságok munkaterhét.¹³

Természetesen ezen feltételek fennállását nem csupán a bíróságnak kell mérlegelnie, hanem az ügyésznek is, amikor indítványt tesz a büntetővégzés meghozatalára.

5. A büntetővégzés rendelkező része

A büntetővégzés rendelkező részének az alábbiakat kötelezően tartalmaznia kell:

- a vádlott előzetes fogva tartására vonatkozó adatokat,
- a vádlott nevét és a Be. 184. § (2) bekezdés a) - f) pontja, szükség esetén a 184. § (2) bekezdés g) pontja szerinti személyes adatait,

---

¹² Farkas Ákos-Róth Erika (2019): *A büntetőeljárás*. Budapest: Wolters Kluwer Hungary Kft., <https://doi.org/10.55413/9789632959054> Letöltve: https://mersz.hu/hivatkozas/YOV1780_536_p1/#YOV1780_536_p1 (2023. 10. 29.)

- a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését az alkalmazott törvényhely feltüntetésével - ideértve a bűncselekmény minősített esetének megállapításakor a bűncselekmény alapesetét meghatározó törvényhelyet is -, a bűncselekmény büntetési vagy vétségi megjelölését, többrendbeli vagy folytatólagos bűncselekmény esetén ennek megjelölését, gondatlan alakzat esetén ennek megjelölését, továbbá az elkövetői és elkövetési alakzat megjelölését,
- az egyéb rendelkezéseket,
- a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezést,
- jogorvoslati kiiktatást (Be. 742. § és 744. §-ban foglaltakat).

6. Kiszabható büntetések és intézkedések

A Be. 740. § (2) bekezdése nevesíti, hogy a büntetővégzésben milyen büntetést vagy intézkedést lehet kiszabni:

A bíróság a büntetővégzésben

- a) végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést, közérdekű munkát, pénzbüntetést, foglalkozástól eltiltást, járművezetéstől eltiltást, kitiltást, sportrendezvények látogatásától való eltiltást, kiutasítást szabhat ki,
- b) katonával szemben lefokozást, szolgálati viszony megszüntetését, rendfokozatban visszavetést és a várakozási idő meghosszabbítását is kiszabhat, illetve
- c) jóvátételi munkát, próbára bocsátást vagy megrovást alkalmazhat.

A büntetővégzésben két évet meghaladó tartamú szabadságvesztés nem szabható ki, már csak azért sem, mert ilyen tartamú szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére törvényi lehetőség

sincs. Amennyiben tehát a bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben két évet meghaladó szabadságvesztés kiszabása látszik indokoltnak az ügyet tárgyalásra kell kitűznie.

A bíróság a büntetővégzésben a 740. § (2) bekezdésében felsorolt büntetés kiszabása, illetve intézkedés alkalmazása mellett

- a) pártfogó felügyeletet is alkalmazhat végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, jóvátételi munka előírása vagy próbára bocsátás esetén,
- b) elrendelhet elkobzást, vagyonekobzást, illetve elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét,
- c) a polgári jogi igénynek helyt adhat vagy a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasíthatja,
- d) a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezheti,
- e) az ügyek egyesítéséről, elkülönítéséről, az eljárás felfüggesztéséről és az eljárás megszüntetéséről rendelkezhet.¹⁴

7. A büntetővégzés elleni jogorvoslat

Fontos tudni, hogy a büntetővégzés ellen nincs helye fellebbezésnek, azonban az ügyész, a vádlott, a védő, a magánfél, a vagyoni érdekelt és az egyéb érdekelt a büntetővégzés kézbesítésétől számított nyolc napon belül indítványozhatja a tárgyalás tartását. A terhelt számára kellő biztosítékot jelent az, hogyha a büntetővégzést sérelmesnek tartja, kérheti tárgyalás tartását.

Ezen speciális jogorvoslati lehetőség lényegében a bírói meghallgatáshoz, a független és pártatlan bíróság nyilvános és kontradiktórus tárgyalásához való jog érvényesülését jelenti, és a büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárás konszenzuális jellegét emeli ki. E vonatkozásban a bíróság határozata

---

¹⁴ Be. 741. § (2) bekezdés

egy, a vádlottnak tett ajánlatként fogható fel, amely szerint anélkül, hogy meghallgatására, illetve bizonyítás felvételére sor került volna, a bíróság az adott szankciót látja megfelelőnek. Amennyiben azonban ezzel a vádlott nem ért egyet, vagy ragaszkodik ahhoz, hogy a bíróság további bizonyítást vegyen fel, kérheti tárgyalás tartását, és ezzel az eljárást az általános szabályok szerinti mederbe terelheti. A tárgyalás tartása iránti kérelem esetén ugyanis a bíróságnak nincs lehetősége mérlegelésre: amennyiben azt az arra jogosultak kérik, köteles tárgyalást kitűzni.¹⁵

A tárgyalás tartása iránti indítványban az indítványozónak pontosan meg kell jelölnie, hogy a büntetővégzést miért tartja sérelmesnek. Amennyiben az indítvány kizárólag a kiszabott joghátrány végrehajtása körében tartalmaz rendelkezést vagy a határozat kijavítására irányul nem tekinthető tárgyalás tartása iránti indítványnak.

A tárgyalás tartása iránti indítványnak halasztó hatálya van a büntetővégzésben kiszabott büntetés vagy intézkedés végrehajtására, kivéve, ha az csak a járulékos kérdésekre irányul.

Az ügyész, a vádlott, a védő, a magánfél és az egyéb érdekelt tárgyalás tartása iránti indítványa alapján a bíróság előkészítő ülést tart, a tárgyalás tartása iránti indítványt azonban egészen az előkészítő ülés megkezdéséig visszavonhatja. Azon személy számára, aki indítványozta a tárgyalás tartását, kötelező a megjelenés az előkészítő ülésen. Amennyiben nem jelenik meg és előzetesen, haladéktalanul nem menti ki magát alapos okkal, úgy kell tekinteni, mintha indítványát visszavonta volna.

Ha a tárgyalás tartása iránti indítvány kizárólag a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezést sérelmezte, a bíróság e rendelkezést hatályon kívül helyezi, és a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.¹⁶

A magánfél a polgári jogi igényt elbíráló rendelkezéssel, a vagyoni érdekelt és az egyéb érdekelt a büntetővégzés rá vonatkozó rendelkezésével kapcsolatban indítványozhatja tárgyalás tartását.

---

¹⁵ Farkas Ákos - Róth Erika (2019): *A büntetőeljárás*. Budapest: Wolters Kluwer Hungary Kft., <https://doi.org/10.55413/9789632959054> Letöltve: https://mersz.hu/hivatkozas/YOV1780_536_p1/#YOV1780_536_p1 (2023. 10. 29.)

¹⁶ Be. 746. § (3) bekezdés

Nem tekinthető a tárgyalás tartása iránti indítványnak, ha a vádlott vagy a védő kizárólag halasztás vagy részletfizetés engedélyezését, illetve a büntetővégzés kijavítását indítványozza.

A büntetővégzés ugyanúgy kijavítható, mint az ítélet - elírás folytán.

8. A büntetővégzés indokolása

Az indokolásnak tartalmaznia kell a vádra utalást, a megállapított tényállást, a vádlott által elkövetett cselekmény megnevezését és minősítését, a büntetővégzés feltételeinek fennállására utalást, valamint az alkalmazott jogszabályok megjelölését.

9. A büntetővégzés kézbesítése

A büntetővégzésre az A/5 - SK jelzésű értesítés alkalmazandó. A büntetővégzés a vádirattal együtt kerül megküldésre a címzett részére.

Nem alkalmazható a Be. 132. § (2) bekezdés és a Be. 135. § (1) bekezdés, azaz nem szabályszerű a kézbesítés, ha a címzett

- megtagadja az átvételt,
- nem kereste,
- cím nem azonosítható, címzett ismeretlen, elköltözött, kézbesítés akadályozott jelzéssel érkezik vissza.

Hirdetményi kézbesítésnek nincs helye.

Ha a büntetővégzést nem lehet szabályszerűen kézbesíteni, azt úgy kell tekinteni, mintha a vádlott tárgyalás tartása iránti indítványt terjesztett volna elő. A vádlott felkutatására a szükséges intézkedések megtétele (lakcímfigyelő, Főnix, rendőri ellenőrzés, telefon) kötelező. Az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt felkutatására tett intézkedések eredménytelensége esetén amennyiben a távollévő terhelttel szembeni eljárás feltételei fennállnak az ügyészség indítványára áttérhet az elsőfokú bíróság ezen külön eljárásra.

A bíróság hatályon kívül helyezi a büntetővégzést az előkészítő ülésen.

10. A büntetővégzés jogerőre emelkedése

A büntetővégzés jogerőre emelkedik, amikor

- a tárgyalás tartása iránti indítvány előterjesztésre jogosultak úgy nyilatkoztak, hogy nem kérik a tárgyalás tartását,
- a tárgyalás tartása iránti indítványt visszavonták,
- a tárgyalás tartása iránti indítvány előterjesztésére nyitva álló határidő ilyen indítvány előterjesztése nélkül telt el.

11. A büntetővégzés ellen egyszerűsített felülvizsgálat

Ha a jogerős büntetővégzés a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett, ugyanúgy helye van egyszerűsített felülvizsgálatnak.

Például:

- visszaesői minőség,
- járművezetéstől eltiltás utólagos beszámítása,
- bűnjelek,
- bűnügyi költség.

12. Előkészítő ülés

Ha a büntetővégzést nem lehet szabályszerűen kézbesíteni, azt úgy kell tekinteni, mintha a vádlott tárgyalás tartása iránti indítványt terjesztett volna elő. Ilyenkor peres eljárásnak kell az ügyet iktatni, és amennyiben az elfogatóparancs eredménytelen, akkor kerül sor tárgyalás tartására. Amennyiben pedig tárgyalás tartása iránti kérelem érkezik, előkészítő ülést tart a bíróság.

13. Előkészítő ülés szabályai tárgyalás tartása iránti kérelem esetén

A tárgyalás tartására irányuló indítványt az indítványozó az előkészítő ülés megkezdéséig visszavonhatja.

A vádlott javára más által bejelentett tárgyalás tartása iránti indítványt az indítványozó csak a vádlott hozzájárulásával vonhatja vissza, e rendelkezés az ügyészség indítványára nem vonatkozik.

A tárgyalás tartását indítványozó személynek az előkészítő ülésen való jelenléte kötelező. Ha az előkészítő ülésen nem jelenik meg és magát alapos okkal, előzetesen, haladéktalanul nem menti ki, úgy kell tekinteni, mint aki az indítványt visszavonta.

Az előkészítő ülésen a vádlott a bíró kérdésére előadja, hogy fenntartja-e a tárgyalás tartása iránti kérelmét. Amennyiben igen, a bíró megállapítja, hogy az előkészítő ülés megtartásának akadályai nincsenek, és a bíróság az előkészítő ülést megkezdi. A bíró ismerteti a büntetővégzést és a tárgyalás tartása iránti kérelmet. Ezt követően pedig végzést hoz a büntetővégzés hatályon kívül helyezéséről, amely ellen fellebbezésnek nincs helye (Be. 746. § (4) bekezdés).

14. Súlyosítási tilalom

A bíróság a vádlott terhére szóló indítvány hiányában akkor szabhat ki súlyosabb büntetést, illetve alkalmazhat súlyosabb intézkedést, ha a tárgyaláson új bizonyíték merül fel, és ennek alapján a bíróság olyan új tényt állapít meg, amelynek folytán súlyosabb minősítést kell alkalmazni, vagy lényegesen súlyosabb büntetést, intézkedés helyett büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél lényegesen súlyosabb intézkedést kell alkalmazni.

15. Rendkívüli jogorvoslat

Felülvizsgálatnak van helye a büntetővégzés ellen.

Gyakori hibák a felülvizsgálatok kapcsán:

- Többszörös visszaesővel szemben felfüggesztett szabadságvesztés kerül kiszabásra
- 312 órát meghaladó közérdekű munka
- Katonai büntetőeljárás
- Felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt elkövetett cselekmény miatt újabb felfüggesztett szabadságvesztés
- Fk. terhelttel szemben büntetés és intézkedés kiszabása egyidejűleg
- Súlyosítási tilalomba ütközően büntetés kiszabása
- Magánindítvány hiánya/elkésettsége.

VI. Záró gondolatok

Statistikai adatok mutatják, hogy 2021-ben az ügyészségek a vádemelések 74,5 %-ban büntetővégzés meghozatalára tettek indítványt. Ezen eljárási forma a gyakorlatban nagyon hatékonynak bizonyult, mivel a büntetővégzéssel érintett vádlottak 85 %-ánál a büntetővégzés jogerőre emelkedett, tehát nem kérték tárgyalás tartását, az iratok alapján hozott döntést minden résztvevő megfelelőnek tartotta.¹⁷

---

¹⁷ <https://ugyeszseg.hu/ugyeszseg-2021-a-buntetovegzes/>, 2023. október 29.

Álláspontom szerint ezen külön eljárás jól működik a gyakorlatban, az egyszerű megítélésű ügyek időszerű befejezésének hatékony eszközének számít, mely jelentősen csökkenti mind az ügyészség, mind pedig a bíróság munkaterhét.

Felhasznált irodalom:

- Dr. Polgár Miklós: Gondolatok a közjogi jogviszonyon alapuló polgári jogi igény elhatárolásának eljárásjogi problémáiról, különös tekintettel az Alkotmánybíróság és a Legfelsőbb Bíróság gyakorlatára, *Magyar Jog*, 2010/9.
- Fantoly Zsanett - Budaházi Árpád: *Büntető eljárásjogi ismeretek I. Statikus rész*. Dialóg Campus Kiadó, Budapest, 2019.
- Farkas Ákos-Róth Erika (2019): *A büntetőeljárás*. Budapest: Wolters Kluwer Hungary Kft., <https://doi.org/10.55413/9789632959054> Letöltve: https://mersz.hu/hivatkozas/YOV1780_536_p1/#YOV1780_536_p1 (2023. 10. 29.)
- Görgényi Ilona és mtsai (2016): *Büntetőjogi fogalomtár*. Budapest: Wolters Kluwer Kft. <https://doi.org/10.55413/9789632956169> Letöltve: <https://mersz.hu/gorgenyi-buntetojogi-fogalomtar/> (2023. 10. 29.)
- Kelemenné Csontos Laura: „Egyszerűsített eljárások” in Jakab András - Könczöl Miklós - Menyhárd Attila - Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia* (Büntető eljárásjog és büntetésvégrehajtási jog rovat, rovatszerkesztő: Hack Péter, Koósné Mohácsi Barbara) <http://ijoten.hu/szocikk/egyszerusített-eljarasok> (2023).

VIII. Jogszabályok jegyzéke

- Magyarország Alaptörvénye
- A bűnvádi perrendtartásról szóló 1896. évi XXXIII. törvénycikk
- 1928. évi X. törvénycikk a büntetőigazságszolgáltatás egyes kérdéseinek szabályozásáról
- 1930. évi XXXIV. törvénycikk a törvénykezés egyszerűsítéséről
- 1951. évi III. törvény a büntető perrendtartásról
- 1954. évi V. törvény a büntető perrendtartásról
- 1973. évi I. törvény a büntetőeljárásról
- 1987. évi IV. törvény a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény módosításáról

- 1995. évi LXI. törvény a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény módosításáról
- 1998. évi XIX. törvény a büntetőeljárásról
- 2009. évi LXXXIII. törvény a büntetőeljárások időszerűségének javítása céljából a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról
- 2010. évi CLXXXIII. törvény egyes törvényeknek a bíróságok hatékony működését és a bírósági eljárások gyorsítását szolgáló módosításáról
- 2013. évi CXXXIII. törvény a vallási közösségek jogállásával és működésével kapcsolatos törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról
- 2017. évi CX. törvény a büntetőeljárásról
- 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet a veszélyhelyzet alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről